

DIEVAM VIEN LAI GODS

Pierakstījis Johanness Tenhardt,
1708. g.

Tulkots Rīgā, 2007. gadā

Garīgums.lv

Šo grāmatiņu varat lejuplādēt lapā www.garigums.lv
E-pasts garigums@gmail.com

SATURS

DIEVAM VIEN LAI GODS!	1
SATURS	3
DIEVAM VIEN LAI GODS!	4
Mūsu Tēvs, kas esi debesīs!	4
Svētīts lai top Tavs Vārds!	5
Lai nāk Tava Valstība!	5
Tavs Prāts lai notiek kā Debesīs, tā arī virs Zemes!	6
Mūsu dienšķo maizi dod mums šodien!	7
Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem!	8
Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļaunā!	8
Nobeigums.	9

DIEVAM VIEN LAI GODS!

Ak, jūs cilvēki, pārdomājiet un izsveriet savu dzīvi!

Mēs gribam aplūkot svētāko, jā, patiesi svētāko jūsu dzīves laika periodu. Jo viss laiks, ko jūs, cilvēki, pavadāt uz Zemes, jūs samaitā, izņemot to laiku, kuru jūs dzīvojat par godu Dievam. Jūs nešaubīgi ticat, ka cik vien jūs skaitāt Kunga lūgšanu, jūs darāt ar to godu Dievam.

Bet papētīsim, lai uzzinātu, kā jūs Mani godājat!, saka karapulku Kungs.

Jūs iesākat un runājat —

MŪSU TĒVS, KAS ESI DEBESĪS!

DEBESIS UN MANS MĀJOKLIS IR satriektā sirdī; kā tad var būt, ka jūsu sirdis būtu Manas debesis, kamēr tajās vēl mīt ļaunums, grēks un visādi netikumi?

Manas Mīlestības dēļ izmeklējiet sevi, jo Man vēl pret jums tā ir, vai tikai jūsu sirdīs vēl nemājo ļaunais melīguma gars? Vai jūs vēl neesat nepatiesībā, lai arī tā būtu vispārīga un nepieciešamā un goda melošana, vai jūsos vēl nemājo neīstums pret tuvāko, kurā taču mīt Mans attēls! Izpētiet sevi, Es saku, vai jūsos vēl nevalda miesaskārība, pasaules vai naudas mīlestība, vai jūs važās netur kāre iegūt, dabūt vai baudīt šo un to?

Atzīstiet sev, cik maz līdz šim jūs esat darījuši, lai nonāvētu savā sirdī tās ļaunās kārības un tieksmes! Pārbaudiet, vai jūsu sirdīs nedzīvo dusmu velns! Pārbaudiet, vai jūs neesat pārmērīgu rūpju važās par sevi un saviem mīļajiem! Pārlicinieties paši, vai jūsos pārsvaru netur patmīlība, godkārība un patvaļa! Apskatieties, vai valdnieki jūsos nav nemiers, nesavaldība, paštaisnīgums vai garastāvoklis! Kā jūs varat patiesīgi teikt — mūsu Tēvs, kas esi debesis! Ak, kāda ļauna nepatiesība, ko jūs te darāt!

Mani bērni ļauj sevi vadīt Manam Garam. Mani bērni tur Manus baušļus un dara Manu Gribu, mīlējami Mani no visas sirds un dvēseles un savu tuvāko kā sevi pašus. Mani bērni mīl pat ienaidniekus un svētī tos, kas viņus nolād un lūdz par saviem pretiniekiem. Mani bērni pieņem visu no Manis ar vienādu mīlestību — arī tad, ja tas ir krusts, kauns vai nicināšana, nelaime, vai vienalga kas, kas viņiem nāk ceļā; ar visu to viņi ir mierā un labprāt pieņem to no Manas Mīlestības rokas, labi zinādami, ka viņiem viss nāks par labu. Mani bērni ir situši krustā savu miesu ar visām tās ļaunajām kārībām, viņi ir sevi aizlieguši un, paņēmuši savu krustu, seko Man atšāšanās spēkā uz atdzimšanu garā.

Mani bērni vairs sevi neuzskata par vienlīdzīgiem ar pasauli ne darīšanā, ne nedarīšanā. Mani bērni dzird sirdī Manu balsi un seko Man; viņi tic Man, viņi paļaujas uz Mani un bīstas Manis; viņi ir pastāvīgi uzmanīgi pret Tēva Balsi viņos. Kad viņi dzird no Manis kādu pavēli, tad viņi izpilda to ar prieku.

Redziet, tie ir Mani bērni, Manas avis! Viņi var teikt patiesībā — mūsu Tēvs, kas esi Debesis, bet burtiski — mūsu ticīgajās sirdīs.

Mainiet savu prātu un noskaņojumu, nožēlojiet grēkus un atgriezieties pie Manis; ja nē, tad piesauciet viņu kā Tēvu, kuram jūs klausāt kā kalpi. Es vairs negribu, lai jūs Mani piesauktu melīgi un zaimojoši. Jūsu teiktais ‘Tēvs, Tēvs’ Man izklausās kā riebeklība. Ja jūs gribat lūgt, tad lūdziet vai runājiet patiesību.

Velns ir visu meļu tēvs, visu augstprātīgo, dūsmīgo, visu miesaskārīgo, netikumīgo, visu mauku un laulības pārkāpēju tēvs, visu skopuļu, pasaules un naudas kārīgo tēvs, visu patmīlīgo, negausīgo, rīmu un dzērāju, visu lādētāju un nicinātāju tēvs. Jā, velns ir visu nepaklausīgo, bezdievju un elku pielūdzeju tēvs, visu netikļu un noziedznieku, visu to, kuru daļa būs zaņķi degt ugunī un sērā.

Jūsu sakāmais ‘Tēvs, Tēvs’ jums lielajā Tiesas dienā nepalīdzēs. Tādēļ attīrieties, aizmetiet ļauno un netaisnību no Manu Acu priekšas un esiet līdzcietīgi pret saviem tuvākajiem! Tad nāciet pie Manis un piesauciet Mani vajadzībā, un Es jūs izglābsu no nelaimes, bailēm un no bēdām.

Tālāk jūs runājat —

SVĒTĪTS LAI TOP TAVS VĀRDS!

KĀ LAI MANS VĀRDS TOP svētīts, ja jūs dzīvojat nesvēti, bezdievīgi, netikumīgi, liekulīgi, glaimīgi, arišķīgi, dzenat no mutes ārā nelietderīgas muļķības un tādā veidā vien pļāpājat?

Tādēļ Es jums saku — pārbaudiet sevi, kur ir jūsu prasība vai nopūta pēc Mana Vārda svētīšanas no jums un jūsu dēļ, pēc Vārda svētīšanas, kas pats par sevi ir svēts, svēts, svēts? Kur ir lieta vai apstākļi, kas jūs pacilātu uz Mana Vārda godināšanu? Kuram tas rūp kaut nedaudz?! Kur mēs lai atrodam sarunas, kurās būtu atrodams kaut mājiens uz to? Un kur patiesībā tiek meklēts Mana Vārda gods? Jūs meklējat savu godu, kas ir no ļaunā, pēc tā jūs dzenaties, skrienat un steidzaties. Uz to jūs skatāties, tā dēļ strādājat, lai par visu, ko darāt vai nedarāt, jūs varētu saņemt pasaules godināšanu. Ziniet taču, ka bez Mana Gara Mans Vārds nevar tikt godināts! Papriekšu jums pašiem ir jābūt svētiem, lai jūs varētu sūtīt svētību Manam Vārdam! Kā nesvēts varētu svētīt Visusvētāko?

Kas tā gribētu lūgt patiesībā — svētīts lai top Tavs Vārds, tas vispirms lai rūpējas, kā varētu svēti dzīvot. Taču bez Mana Svētā Gara jūs nekādi nevarat svēti dzīvot. Mans Gars nedzīvo grēkam nodotā miesā. Bet, ja jūs gribat svētīt Manu Vārdu, tad vispirms ļaujiet, lai dziedinošā Žēlastība jūs attīra no visiem grēkiem un lūdziet Manu Garu, izlūdzaties, meklējiet viņu un nenogurstoši pūlieties viņu paturēt. Ja tad jūs Manu Garu būsiet saņēmuši, tad jums varēs tikt mācīts, kā patiesībā lūgt — svētīts lai top Tavs Vārds! Jā, Mans Gars jūsos pamodinās nopietnu iekšējo vajadzību pēc Mana Vārda svētīšanas. Jā, jūs raudzīsieties un pūlēsieties, lai vismaz no jūsu puses Mans Vārds netiktu darīts prasts caur nevajadzīgu runāšanu vai citām jūsu darišanām vai nedarīšanām. Kamēr jūs šo visu sevī neatrodāt, jūsu lūgšana Manā priekšā ir tikai meli un riebeklība.

Tādēļ izpētiet savas sirdis un novērtējiet, kāds ir jūsu sirdsprāts. Jo patiesie lūdzēji Tēvu sauc garā un patiesībā, jo viņi runā no sirds un pēc iekšējas mīlestības prasības — svētīts lai top Tavs Vārds!

LAI NĀK TAVA VALSTĪBA!

AR SAVU MUTI TU SAKI — lai nāk Tava Valstība!, bet pats negribi izkāpt no sātana valstības! Pašaižliegšanās un Mana Dēla nabadzīgā dzīve tevi nevilina. Tu domā, ka pēc savas nāves, kad nonāksi Dieva Valstībā, ka tad tur tu varēsi baudīt bagātu pasauli, pēc patikas sagādāt sev ērtības, dzīvot mikstumā, (Niedlichkeit) un patīkamās izklaidēs, kā tas labi patika vecajam Ādamam tevī. Tādēļ tava mute lūdz; bet sirds izvairās mainīt veco, pierasto dzīves kārtību. Tad ieej sevī un maini savu prātu! Redzi, Es nāku drīz, un ar Mani Mans Dēls, lai dotu tev algu par mikstmiesību un ērtību mīlestību!

Jo Es tev saku, lai kas tu arī nebūtu — kamēr vēl tu mierā, bez iekšējas un ārējas tava amata un stāvokļa apstrīdēšanas vari to paturēt un baudīt pasaules atzinību, tikmēr tevī vēl ir sātana valstība. Un tādēļ Es nevaru tevī ienest Savu Valstību, lai arī cik ļoti Es to gribētu. Jo tu ar savu patmīlībai un pašgribai nodoto dzīvi kavē Man to darīt.

Apskati piecas dumjās jaunavas un jaunekli, kas jau no jaunības bija turējis Manus baušļus, kādēļ Man viņš arī bija jāmīl. Jaunavas negribēja patiesi sevi aizliegt un mainīt savu sirdsprātu, tādēļ Es viņās nevarēju iestiprināt savu Žēlastības Valstību, jo viņu pašu griba ne vienmēr atdarīja Man viņu sirdis pieejai. Lai gan Es laiku pa laikam pieklauvēju, tomēr ne vienmēr Man tika atdarīts. Tādēļ arī viņām Godības durvis netika attaisītas. Lai gan viņas Mani pazina, tomēr nepazina īsti pēc iekšējā cilvēka, un tadēļ arī Es nepazinu viņas.

Tādēļ, mīļais cilvēk, izpēti sevi, kad šo dzirdi! Jo augstāk tu stāvi, jo daries niecīgāks! Ej un izlasi Manu nabadzīgo dzīvi, apskati to labi un uzņem savā sirdsprātā; salīdzini to ar savu dzīvi, un drīz tu sapratīsi, vai Es tevī dzīvoju un vai Mana Valstība ir tevī. Ja tevī vēl godā un mīl visa pasaule un tu priecājies par saviem tituliem un godu, lai gan tev tie nav vajadzīgi, tad tu esi no pasaules un vēl ļaunā cietumnieks.

Es tev apliecinu, ja tu nemainīsies un nesāksi sevi aizliegt, lai Es šajā laikā tevī varētu iedibināt Savu Valstību, tad tu pēc nāves nekādā ziņā nenonāksi Manā Godības Valstībā. Kādu Es tevi tad atradīšu, tā Es tiesāšu. Ja tu Godības Valstību nepieņemsi un palaidīsi garām iespēju to šinī laikā uzņemt, tad tev vajadzēs bez Godības Valstības iztikt arī Mūžībā. Neļauj sevi satanam ilgāk apžilbināt! Bēdz, bēdz no viņa varas! Meklē Mani, prasi Mani un labo sevi visās lietās! Caur savu brīvo gribu tu vari mainīt visu un ieiet Manā Žēlastības Valstībā. Satver krustu un lūdz piedošanu par taviem grēkiem un tūlīt kļūs redzams, kādu valstību tu sevī vēl atradīsi.

Tici Man, ja tevī ir Mana Valstība, tad tu tiksī nicināts, izsmiets un pasaules vajāts. Tad tu mīlēsi tikai Mani un tev nerūpēs ne gods, ne nauda, ne labumi, pat arī ne krusts, ne nelaimes vai sāpes, jo tu pazīsi To, kas dzīvo tavā sirdī.

Ja tavā sirdī ir Mana Valstība, mīļais cilvēk, tici Man, tad tu sirdī jutīsi Manu saldo mīlestību un ar darbiem attīrīsies no visiem taviem grēkiem. Ja Mana Valstība ir tevī, tad tici Man, Es neesmu mēms, ne arī pieradis klusēt, bet gan runāju ar tevi un čakli rādu tev Tēva Gribu. Manas avis dzird Manu balsi un seko Man un Es dodu tām mūžīgo dzīvību, jā, mūžīgā dzīvība jau ir viņās.

Ja Mana Valstība ir tevī, tad tici Man un paļaujies uz Maniem Vārdiem, Es neesmu neredzams, bet gan tu varēsi Mani redzēt, skatīt, vispirms Manā zemajā stāvoklī pēc pašiziešanas jeb krusta nāves un (Selbstentaeusserung) Manā svētajā vienkāršībā, bet pēc tam arī Manā Varā, Kundzībā, Spēkā, Godā un Stiprumā. Tad tu apbrīnosi Manus darbus, kuri ir tevī, tu jutīsi, kā Es tevi tavā sirdsprātā iepriecinu ar savu klātbūtni tevī. Jā, vēl vairāk — Es tev došu jaunu vārdu, kuru bez tevis nezinās neviens. Jā, tu dzirdēsi, kā eņģeļi savās cēlajās balsīs tavā dvēselē apdzied Dievu un mīlīgos veidos Viņu slavē un godā. Es pats arī uzrādīšu tev tavas kļūdas, kādas tev gadīsies šad un tad, un Mans Gars mācīs tev patieso pazemību un pilnīgu nodošanos Manai Gribai.

Redzi, mīļais cilvēk, Es nevaru ilgāk klusēt — ja tu līdzīgu zīmi sevī nevari atrast, tad tici Man, tu esi lielās briesmās! Tādēļ nepaliec mierā, lūdz, lūdzies, nopūties iekšējā vislielākajā vajadzībā! Ak, neliecies ātrāk mierā, pirms tu nesajutīsi, ka Manan Valstība ir iemājojusi tevī! Tādēļ mirsti priekš sevis, lai Es varētu tevī valdīt! Tad Es darišu, ka tevī izkaltusi zeme kļūs auglīga un tavā sirdsprātā apslēptais kviešu grauds sāks dzīt asnus. Tas nevar ātrāk sākt dīgt, pirms nav aplaistīts ar Manu Dievišķo dzīvības ūdeni. Tad tas zaļos un augš un beidzot kļūs par pilnīgu stādu, jo tagad tas ir ielikts jaunā zemē un vecā ir pagājusi. Tagad tu redzēsi, kā Mans un tavs Tēvs Augstībā uzņem tavus lūgumus un tavu slavēšanu un tu arī redzēsi, ka tuvojas Mana Valstība ar Varu un ar Spēku. Jo tie, kas tai dara varu, tie pievelk to ar varu, tam tici stipri, un tad tu lūdzot runāsi patiesībā un ne vairs ar mānīgu muti — Tava Valstība lai nāk!

TAVS PRĀTS LAI NOTIEK KĀ DEBESĪS, TĀ ARĪ VIRS ZEMES!

TĀPAT KĀ AR IEPRIEKŠĒJO LŪGUMU gāja melīgām un zaimojošām mutēm, tāpat, ja ne vēl sliktāk, tām iet arī ar šo lūgumu. Tava vēlēšanās saka — Tavs Prāts lai notiek! Tava sirds saka — mana griba lai notiek! Visā savā dzīvē tu dari pēc savas, un nevis pēc Manas Gribas. Tu domā, ka esi jau darījis pietiekami, ja tu stāvi un lūdz — Tavs Prāts lai notiek! Bet tā nekādā gadījumā nepietiek; ja tu gribi kļūt laimīgs, tev Mana Griba ir jāsteno, jā, jāsteno; un, ja tu gribi, lai tavi lūgumi būtu Man patīkami, tad tev sevī ir jānonāvē sava griba un pilnīgi jānododas Manējai, un pilnīgi viss, ko vien Mani Zemes un nezemes radījumi tev nodara nepatīkamu, ir jāpieņem kā no Manas Rokas nācis. Neesi īgns vai dūsmīgs, bet dari pēc Mana Prāta! Tad Es tev došu mūžīgo dzīvību un šajā dzīvē tu varēsi ne tikai patiesi lūgt — Tavs Prāts lai notiek kā Debesīs, tā arī virs Zemes!, bet tu arī priecīgi un ar prieku darīsi Manu Gribu un dzīvosi pēc Maniem baušļiem nevainojami; jā, bieži un daudz tu Mani gan iekšēji, gan ārēji slavēsi un godināsi un sludināsi, kā to dara eņģeļi Debesīs.

Ak, mīļais cilvēk, redzi, kā tu ar savu lūgšanu izskaties Manās Acīs! Vai tā nav riebklība un liels, pretīgs grēks, ja tu ļauj sevi velnam pavedināt, dzīvo un rikojies pēc savas gribas un pāri tam visam tad vēl uzdrošinies nākt Manā priekšā un teikt — Tavs Prāts lai notiek! Un ja tad reizēm Es tavu gribu patraucēju, lai mazāk notiktu, tad tu galīgi nespēj paciest, bet pretojies un tu ļoti juties sāpināts, ka ne vienmēr var notikt pēc tavas gribas!

Redzi, tādu Es atrodu tevi lūgšanā. Vai Man te nebūtu jāsūdzas un jāsaka — cilvēki negrib ļaut, lai

Es viņus caur Savu Garu norātu? Tādēļ Es drīz nākšu un tad gandarīšu Savai Gribai tā, ka viņi to sajūtīs cauri un cauri. Uz šo Es saku — āmen.

Tālāk tu lūdz —

MŪSU DIENIŠĶO MAIZI DODI MUMS ŠODIEN!

BET MANU PATIESO MAIZI TU neprasi, tev vajag tikai pasaulīgo, laicīgo — to tu lūdz, par to tu rūpējies. Lai to aizsniegtu, tu skrien un steidzies, esi nomodā un darbojies. Pēc tās tu osti (schnauben) un no rīta līdz vakaram ļauj sev būt skābam. Tās dēļ tu atļauj sev nodoties skopumam; lai to iegūtu, tu cīnies un karo, tiesājies un klapato.

Bet Manu Debesu Maizi tu negribi. Mazliet tu tici gan, ka šur — tur maizē un vīnā esot Kristus. Ak, mīlais cilvēks, tevi pievil gan velns, gan cilvēki!

Vai Es jums neesmu teicis — ja viņi teiks, redzi, šē ir Kristus vai tur Viņš ir, tad neticiet? Kādēļ tu Man neseko? Meklē Mani savā sirdī, savā dvēselē, tur tu Mani atradīsi, tur Es tevi barošu un atspirdzināšu; jā Mans Dēls, kuru Es tev atkalatdzemdinu, būs tev par maizi. Viņš spēj pabarot tavu dvēseli, pabarot to līdz sātām un iepriecināt. Kristus būs tavš ēdiens un vienīgi Viņš pabaro dvēseli, bet nevis veco Ādamisko miesu, kurai būs jānoiet zemē. Nogaliniet savus locekļus, kas ir uz zemes, un drīz jums kļūs labāk; jūs pazīsi Mani un mācīsieties sirdī uzrunāt Tēvu, un tad Es gribu jums dot savu Maizi, kas ir patiesā dzīvība. Vai Es jums neesmu pavēlējis — jums nav jārūpējas par ēdienu un dzērienu un par apģērbu? Pēc visa tā lūkojas pagāni. Bet tādēļ, ka jūs nepaklausāt, jūs visu apgriežat otrādi — ko gribu Es, to jūs negribat, bet to, ko Es negribu, to jūs gribat.

Ticiet Man, Es stāvu katras sirds durvju priekšā un klauvēju. Kas Man atdara, pie tā Es ieiešu un turēšu ar viņu vakariņas un viņš ar Mani. Bet jūs ļaujāt Man stāvēt un klauvēt un neviens negrib dzirdēt. Jūsu ausis ir galīgi pavērstas prom no Manis, bet pievērstas pasaulei un sātām, tiem jūs klausāt. Tikai ievārojiet, tas tā nepaliks vienmēr, bet pienāks laiks, kad arī jūs stāvēsi un klauvēsi un teiksiet — Kungs, Kungs, atver mums, jo ik ceturtdaļģadu mēs esam Tavā priekšā sēdējuši un dzēruši, un Tu esi mūs ielās un tajā akmens ēkā mācījis. Bet Es teikšu — Es nezinu, no kurienes jūs esat. Lūdziet palīdzību saviem skolotājiem, kam jūs esat nodevuši un uzticējuši savas dvēseles! Tad jūs kopā ar viņiem kauksiet un šņirkstināsiet zobus un jūsu daļa būs zaņķī (Pfuhl), kas deg ar uguni un sēru.

Kam ir ausis dzirdēt, tas lai dzird, ko Gars saka draudzēm! Zemes cilvēks ir no Zemes, miesīgs un dzīvniecīks, viņš rūpējas un lūdz laicīgo maizi, kas uztur un baro materiālo dzīvību, jā, viņš sauc un kliec kā izsalcis lops pēc tās. Gara cilvēks ir garīgs, debīšķīgs un dievišķs, viņš prasa garīgo, debīšķīgo un dievišķo maizi no Manis, kā tā viņam kā tieši tādām arī tiek Manis dota. Un caur to viņam arī ir mūžīgā dzīvība un mūžīgi viņš nebūs vairs ne izsalcis, ne izslāpis. Jo zemišķā maize jūdiem un pagāniem tiek dota arī bez lūgšanas, kādēļ lai tad Es to nedotu arī saviem bērniem?

Ak, ja tikai viņi censtos pēc debīšķīgām lietām, tad zemišķās viņiem tiktu klātpiemestas tādā mērā, cik viņiem šajā laikā ir nepieciešams un nāk par labu. Bet tieši tas jau ir riebeklība, izsmieklis un kauns — par ko Es esmu viņiem, kas sevi sauc par kristiešiem, bet Mani — Mūžīgo, Augstāko, Vienīgo, patiesi Labo un dvēseļu Maizi — nicina un atmet; jā, viņi iet pat tik tālu, ka vajā Mani, bet tai pašā laikā savās lūgšanās prasa un lūdz zūdošo laicīgo maizi. Un viņiem tiks dota viņu alga un viņu daļa, jo viņi lūdz — mūsu dienišķo maizi dod mums šodien, kamēr dažam labam jau tās ir tik daudz, ka tūkstoš gados viņi to nevarētu notērēt.

Redziet, jūs ļaunā pieviltie un apžilbinātie cilvēki, ko un kā jūs lūdzat! Vai labāk nebūtu klusēt, nekā lūgt tā, ka nevarat tikt svētlaimīgi? Vai tad cilvēks dzīvo no pasaules maizes, un nevis daudz vairāk no ikkatra Vārda, kas iziet no Dieva mutes? Jo tādā veidā neviens gan nelūdz piedienīgi patieso Maizi jeb iekšējo Vārdu un tā neviens necinās un nepūlas pēc tā. Ja jums nav ne drusciņas no šī iekšējā Vārda jeb Maizes, no kā tad jūs varēsiet saņemt mūžīgo dzīvību savai dvēselei? Kam ir ausis dzirdēt, tas lai dzird, ko Gars saka neticīgajiem, garā neatdzimušajiem kristiešiem, kuriem ir tikai šis vārds, bet iekšēji kas ir satrunējuši un liekuļi. Dzīvnieks un zvērs, kad tam ir, ko norīt, ir mierīgs un kluss, bet jūs ne! Ak, briesmonība!

Tālāk tu lūdz —

UN PIEDOD MUMS MŪSU PARĀDUS, KĀ ARĪ MĒS PIEDODAM SAVIEM PARĀDNIEMIEM!

AK, NABAGA CILVĒKS! KĀ VAI ko tu te lūdz?! Vai tev vispirms nebūtu jāpadomā, vai tu esi Mans skolnieks vai sekotājs? Vai tu visu nepatīkamo, ko tev sagādā citi cilvēki, pieņem tā, kā nākušu no Manas rokas? Vai tu visu, ko tev citi ir nodarījuši vai arī nav izdarījuši, piedod, atlaid un aizmirsti?

Tu lūdz, lai Es tev atlaižu tavus parādus, bet kā tu tos atlaid saviem parādnikiem? Pietiekami slikti. Tu vēlies, lai velns viņu rauj, lai viņš nonāktu smagā ķezā, lai viņu ķertu trieka, lai Dievs viņu soda, lai viņam notiek šis vai tas. Tu pat izrunā — lai jods tevi parauj, lai viņš mūžīgi nolādēts! Apskati un izsver visu pareizi — tā tu piedod saviem parādnikiem! Un tad nu tu lūdz, lai tev šādā veidā tiktu piedots. Pat labākie kristieši, kas tic, ka ir dievbijīgi, saka — piedot es gribu gan, bet aizmirst nevaru.

Ak, tu neesi ne auksts, ne silts! Būtu taču tu auksts vai silts! Maini savu gribu, vai arī Man vajadzēs tevi izspļaut.

Ja tu būtu Mans skolnieks vai Mans bērns, patiesi ticīgs kristietis, tu, protams, priecātos, ja Es tev caur cilvēkiem palīdzētu nospīest un nonāvēt tavus ienaidniekus — tavu paša gribu, paša godu un visu veco Ādamu. Ja tu stāvētu patiesā pašaieliedzībā, tad tu būtu apmierināts ar jebkuru veidu vai personām, caur kurām Es tev atņemtu tavu naudu un mantu. Jā, tu mīlētu savus ienaidniekus, jo viņi tev palīdz cīņā ar taviem mūžīgajiem ienaidniekiem un palīdz atbrīvoties no tavām mūžīgajām saitēm. Jā, tu svētītu tos, kas tevi nolād un par tiem, kas tevi apvaino, tu aizlūgtu, teikdams — Tēvs, piedod viņiem, jo viņi nezina, ko dara. Atklāj tiem viņos dzīvojošo garu, kas viņus dzen uz šādu rīcību un atbrīvo viņus no viņu dvēseļu ienaidniekiem. Dod viņiem Tavu Svēto Garu un izdzen ļauno ar Tavu Svēto Garu!

Bet tu izvairies šādi piedot saviem parādnikiem, un no Manis lūdz to pašu! Padomā, ko tu lūdz un prasi! Vai nav tā, it kā tu runātu — apzināti es nepiedošu šiem cilvēkiem, kas tā un tā ir mani apvainojuši, un tā nepiedod arī man! Es viņus nolādu un nosodu un tādēļ arī gribu, lai labāk arī Tu mani nolādi un nosodi drīzāk, nekā es gribēšu dzīvot un rīkoties pēc Tavas Gribas! Es labāk gribu būt mūžīgi nolādēts, nekā paklausīt Tev un piedot saviem parādnikiem atbilstoši Tavai Gribai.

Redzi, ļaunā pieviltais un apžilbinātais cilvēks, tu lūdz un runā tā — un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādnikiem!

UN NEIEVED MŪS KĀRDINĀŠANĀ, BET ATPESTĪ MŪS NO ĻAUNĀ!

ES NEKĀRDINU NEVIENU UZ ĻAUNU. Ar muti jūs runājat — neievedi mūs kārdināšanā! Taču visā dzīvē un darbībā ar lielāko kārību jūs drāžaties tieši kārdināšanās iekšā!

Katrs grib tikt pasaules godāts un mīlēts, katrs cenšas pēc naudas, pēc īpašumiem un pēc labām dienām savai sagandētajai miesai. Katrs grib ēst un dzert, kas tik viņa garšai. Jā, katrs padodas savas miesas prasībām un rūpējas tar to mīkstmiesīgi un luteklīgi, lai tikai vecais Ādams turētos spēkpilns, caur ko arī visas ļaunās iekāres un tieksmes kļūst stipras un varenas un tā tās jūs kārdina visādos veidos.

Tā arī lūgšana ir melīga. Ja jūsos patiesi ir vajadzība un iekšēja prasība pēc stāvokļa, kad Man vajadzētu nelaist jūs galīgi noslīdēt velna jeb vecā Ādama kārdinājumos, tad jūs sāktu sevi aizliegt visā nopietnībā un caur atturību, nomodu, badošanos un citādiem stingriem vingrinājumiem nonāvētu sevi veco cilvēku pilnīgi, kā jūsu vietā jau svētajā kristībā ir apsolīts, lai jūsos jaunais cilvēks varētu augt dienu no dienas un tas nosargātu jūs kārdināšanās, jā atpestītu jūs no ļauna, kā jūs ar liekulīgu un melīgu muti tālāk lūdzat.

Neticīgiem un bezdievīgiem cilvēkiem bagātība ir liels ļaunums un traucēklis nonākšanai Dieva Valstībā. Bet ar muti viņi visi to prasa, sakot — atpestī mūs no ļauna!

Mana Dēla nabadzīgie sekotāji pazemībā un zemumā pestī no visa ļaunā, ved uz mūžīgo labumu un rada paliekošu labklājību. Bet tas nevienam nepatīk, to neviens neprasa, un tomēr ļoti skaļi viņi klieudz — atpestī mūs no ļauna!

Šis Mans Dēls staigāja viens — nabadzīgs un neievērojams, un kā dēļ? — lai sagūstītu velnu! Ja jūs gribat un prasāt tikt atpestīti no šī un visiem citiem ļaunumiem, tad izvēlieties sevis aizliegšanu un satveriet nabadzīgo Jēzus dzīvi! Nonāvējiet savus locekļus, kas ir uz Zemes, un proti, patmīlību, paša prātu, paša godu, visas zemišķās un zudīgās kārības un ļaunās tieksmes kopā ar visām laicīgajām lietām! Atsakiet visām ērtībām, mīkstčaulībai un labpatikai! Pretojieties velnam, un viņš — visa ļaunuma ļaunums — bēgs no jums! Ja jūs tā izvairīsieties no visiem grēkiem un netikumiem un tālu no sevis turēsiet ļaunos darbus, tad Es labprāt gribu nākt jums palīgā un atbrīvot jūs no visa ļaunā un sliktā. Bet to neprasiēt šim laikam, bet gan tikai pēc nāves mūžībai! Šajā laikā jūs prasāties kalpot tikai ļaunajam, pasaulei, savai pašu miesai un asinīm un kopā ar citu jūs pieņemat un baudāt arī laicīgos, zūdošos labumus, kurus jums piedāvā un rāda velns. Tā jūs, protams, gribat sēdēt šajā neilgajā paradīzē, bet kalpot Man jūs taisāties tikai pēc savas nāves. Bet Es saku — kas Man nekalpo šajā dzīvē, tam arī nākamībā izies ļauni un viņš sasņems savu algu. Tev Manā Valstībā ir jāieiet caur nabadzību, atsacišanos, krustu un grūtībām, bet ne caur mīkstmiesību un paša gribu. Kam tas nepatīk, kas izvairās sekot Man caur atsacišanos tā, kā Es esmu jums rādījis ceļu, un arī Pats esmu to nogājis, Tas lai tad arī atstājas no Manis ar savu zaimojošo, neīsto un melīgo muldēšanu, kad viņš saka — atpestī mūs no ļauna!

Jo kas gan prasa no jums šo lūgšanu, ak, jūs neticīgie kristieši, kuri tikai valkājat šo vārdu? To Es esmu mācījis saviem skolniekiem un sekotājiem, bet ne jums. Kas kalpo sev, pasaulei un velnam, tam arī vajag piesaukt (kā jūs patiesībā darāt) tikai sevi pašu, pasauli un velnu. Es vairs negribu tikt piesaukts no tik māņu pilnas jūsu mutes; jūsu lūgšana, jūsu svētdienas un svētku dienas ir nekas; jūs Manā priekšā esat riebeklība ar visu savu dievkalpošanu, saka karapulku Kungs.

NOBEIGUMS.

KĀ IR AR VISU LŪGŠANU, tāpat ir arī ar tās noslēgumu, kad ar nepiesātināmu, dzertkāru, melīgu, bezdievīgu un netikumīgu muti tiek teikts — jo Tev pieder Valstība. Jo tevi vēl valda sātans un pie tam tik stiprā mērā, ka pat labākajiem vēl ir atlikusi tikai niecīgā izeja: mēs esam tikai vārgi cilvēki. Ak, Manējie patiesi ticīgie tā nerunā, viņi saka — es esmu spēcīgs un varens un visu varu caur Viņu, kas ir manī, kā Valstība ir manī un kurš man piešķir spēku. Mana ticība ir uzvara pār pasauli, grēku, nāvi, velnu, miesu un asinīm.

Ak, bezdievīgie un neticīgie! Nekad jūs vēl neesat saņēmuši un pazīnuši Manu Garu un jums nav priekšstata, cik stiprs tas ir Manējos! Kā gan jūs patiesībā varētu teikt — Tev pieder Spēks, ja jūs nekā nezināt par Manu spēku jūsos? Mans spēks ir varens vārgajos, kas tic. Atzīstiet, ka jūs neesat pat vēl vārgi ticīgie, jo jums ir jāpiekrīt, ka jūs, labi apmācītie cilvēki, esat vārgi, bet jums būtu jābūt ļoti stipriem, lai varētu stiprināt vārgos un pacelt tos ar spēku un mierinājumu, ar kādu jūs paši esat mierināti un stiprināti. Vai nav izsmiekls un kauns, ka jūs domājat, ka Mans Gars esot vārgs un velnam jūs pierakstāt lielāku varu nekā Man? Kā tad jūs patiesībā varat teikt — Tev pieder Spēks, un beidzot — Tev pieder Gods mūžīgi mūžos, āmen?

Jūsos Es nespēju nonākt ne līdz kādai godībai vai godam, jo jūs nedzīvojat pēc gara, bet gan pēc miesas gribas kārībās un ļaunās tieksmēs; jūs noniecināt Manu kundzību jūsos un pat nenodrebiet, zaimojot Manu Godību jūsos. Tādēļ jūsu lūgumi ir tukšas nepatiesības. Visu melu tēvs ir velns, viņa bērni jūs esat, viņam jūs sekojat un kalpojat un nododat savu sirdi, kamēr Man jūs dodat tikai savus melīgos vārdus.

Redziet, kāds izskatās jūsu labākais un svētākais stundas ceturksnītis, kad jums šķiet, ka esat lūgšanā. Kā jums tas patīk? Kā būs tad, kad Es jums visu jūsu dzīvi, apstākļus un rīcību nolikšu jūsu acu priekšā? Vai domājat, ka tad jūs būsiet labi nodrošināti? Ak, bezgara, materiālie cilvēki, izmainieties vēl, jā, izmainiet savu prātu — tā runā karapulku Kungs. Redziet, Debesu Valstība ir jums ļoti tuvu pienākusi! Vai jūs vēl gribat gulēt un vaļoties? Jā, guliet vēl mazliet, snaudiet, laiskoļieties vēl kādu brīdi, un pār jums iebruks viss ļaunums!

Mostieties, mostieties no šķietamās drošības miega! Redziet, nāk Ligavainis! Izejiet ārā Viņam pretim! Un paņemiet līdzī savas lampas! Bet protams — kur ir to eļļa? Vai tikai tagad jūs iesiet to pirkt krāmu veikalā? Redziet, Es jums saku — garīgajiem tirgotājiem un krāmbūdniekiem pašiem savās lampās nav nekādas gara eļļas; tās ir izdzisušas un tām vairs nav nekādas gaismas, kādēļ viņu darbi nav labi, bet

ir slikti. Viņi kā dzīvības eļļu jums pārdod mirušo ūdeni, un dzīvā Dieva Vārda vietā viņi jums ietirgo mirušo burtu. Viņi jums sola brīvību, bet paši ir grēka vergi un ļaunā medijums; viņi ir sagandētie bērni, viltus pravieši un Baāla priesteri.

Bet redzi, tas, kam ir jānāk, nāks drīz; Viņš jau ir ceļā. Kam ir ausis dzirdēt, tas lai dzird, ko Gars saka visām draudzēm — redzi, Es nāku drīz un Mana alga līdz ar Mani! —

Ak, nāc taču, Kungs Jēzu! Āmen.

* * *